

Тема 3

Бог хоче, щоб ми були святими

Мета катехитична — загальна

Бог сотворив людину на свій образ і свою подобу. Гріх віддаляє людину від Бога. Святі — подібні до Бога.

Мета навчальна

Дитина знатиме: що вона сотворена на образ і подобу Бога, що стати святим — завдання кожного християнина, що гріх — це перешкода на дорозі до святості.

Дитина вмітиме: бути наполегливою у добрих вчинках, долати перешкоди і труднощі з молитвою і вірою у Божу допомогу.

Методи: інтерактивна вправа «Ми ще в дорозі...», інтерактивна вправа «Камінець у черевіку», читання Святого Письма, читання оповідання, інтерактивна вправа «Мандрівка до святості».

Дидактичні матеріали: ватман, кілька зображень святих, малюнки, листки А4 для кожного учня або контур людини, рюкзак, карта місцевості, черевіки, камінці, вирізані з картону стопи людини.

Хід заняття

I. Вступ. Організація групи. Емоційне налаштування

Привітання

Нехай кожна дитина подумає собі, ким би хотіла стати в майбутньому (професію) і запише в зошиті.

Катехит: Чи можна відразу стати лікарем, вчителем, перукарем...? Чому?

Наголосіть, що ніхто не народився відразу спортсменом чи співаком — щоб здобути професію, потрібно пройти певний шлях у навчанні і навіть якщо спочатку щось не виходить, пробувати знову.

Розкажіть історію з власного досвіду, як щось не вдавалося, але завдяки зусиллям вийшло дуже добре.

Запросіть дітей до молитви. Молимося за наполегливість — важлива риса християнина.

II. Актуалізація опорних знань

Катехит показує зображення Адама та Єви.

- **Хто сотворив перших людей?**
- **Чи давав їм якийсь завдання?**
- **Як ми можемо берегти природу і все сотворене Богом?**

Повторюємо вірш «У моїй долоньці...»

III. Вивчення нового матеріалу. Читання Святого Письма

Бог сотворив людину на свій образ

Катехит: Бог сотворює людину, дає їй завдання, а також хоче, щоб людина слухала Його, тому дає заповідь. Слухаємо уважно Святе Письмо:

Читання Святого Письма

І сотворив Бог людину на свій образ; на Божий образ сотворив її; чоловіком і жінкою сотворив їх (Бут 1, 27).

Узяв Господь Бог чоловіка й осадив його в Едемському саду порати його й доглядати його. Та й дав Господь Бог чоловікові таку заповідь: «З усякого дерева в саду їстимеш; з дерева ж пізнання добра й зла не їстимеш, бо того самого дня, коли з нього скуштуєш, напевно вмреш» (Бут 2, 15-17).

З усіх же польових звірів, що їх сотворив Господь Бог, найхитріший був змій. Він і сказав до жінки: «Чи справді Господь Бог велів вам не їсти ні з якого дерева, що в саду?» Жінка відповіла змієві: «Нам дозволено їсти плоди з дерев, що в саду. Тільки плід з дерева, що посеред саду, Бог наказав нам: „не їжте його, ані не доторкайтесь, а то помрете”». І сказав змій до жінки: «Ні, напевно не помрете! Бо знає Бог, що коли скуштуєте його, то відкриються у вас очі, і ви станете, як Бог, що знає добро й зло». Тож побачила жінка, що дерево було добре для поживи й гарне для очей і приманювало, щоб усе знати; і взяла з нього плід та й скуштувала й дала чоловікові, що був з нею, і він теж скуштував. Тоді відкрилися їм обом очі, й вони пізнали, що вони нагі; тим то позшивали смоківне листя і поробили собі пояси. Але почули вони луку від Господа Бога, що ходив собі садом під час денної прохолоди, і сховався чоловік із своєю жінкою від Господа Бога серед дерев саду. Тоді Господь Бог покликав чоловіка і спитав його: «Де ти?». Той відповів: «Я чув твою луку у саду й злякався, бо я нагий, тож і сховався». Він же сказав: «Хто тобі сказав, що ти нагий? Чи не їв ти з дерева, що я наказав тобі не їсти?» Чоловік відповів: «Жінка, яку Ти дав мені, щоб була зі мною, дала мені з дерева, і я їв». Тоді Господь Бог сказав до жінки: «Що ти це наробила?» Жінка відповіла: «Змія обманув мене, і я їла» (Бут 3, 1-13).

Вправа: Вставте пропущені слова:

змій, образ, грішить, заповідь.

- Бог сотворив людину на свій
- Бог дає людині
- ... обманув жінку, щоб вона не послухала Божого наказу.
- Коли людина не робить так, як каже їй Бог, тоді вона

Святі довіряють Богові, розмовляють із Ним у молитві, виконують Його волю.

Отже, Господь сотворив людину на свій образ і свою подобу, тобто — подібною до себе. Людина цінніша за всі інші творіння, бо є подібною до самого Бога. «Я бо — Господь, Бог ваш; ви маєте ставати святими й бути святими, бо я — святий» (Лев 11, 44). А раз ми схожі на Бога, то маємо бути святими, бо Бог — святий!

Інтерактивна вправа «Ми ще в дорозі...»

Матеріали: зобразить на дошці (чи ватмані) дорогу, в кінці дороги — хмаринки (небо, Бог); кілька зображень (ікон) святих з короткими характеристиками (див. додаток 1), можна додати ще інших святих.

Завдання

А. Уявіть собі, що ця дорога — наше життя. Тут ми народилися, тепер ходимо до школи, потім здобудемо професію, будемо працювати. Але в цій мандрівці життя дуже важливо пам'ятати про Бога. Він дав людині свободну волю — здатність самій вибирати те, що хочемо. Немає кращих чи гірших професій чи людей, але є світлі вчинки і вчинки, які ображають Бога — гріхи. І між ними ми теж маємо здатність обирати. Вибір професії — важливий вибір, але набагато важливішим є вибір добра — світлих вчинків.

Зверніть увагу на німби на іконах. Наголосіть, що ці святі вже померли і Церква офіційно проголосила їх святими. Прикріпіть їх до хмаринок у кінці дороги.

Але ми з вами ще туди не дісталися, ми ще в дорозі.

Виберіть один із простих та швидких способів, щоб зробити «людину» з білого листка А4. Або роздайте дітям готові контури людини.

Завдання

Б. Кожна дитина пише своє ім'я на паперовому виробі та прикріплює «себе» на уявну дорогу там, де хоче.

Читаємо оповідання «Небо» із зошита.

Гріх — це порушення Божої волі.

Катехит: Бог каже нам усім бути святими! Що нам може завадити бути святими?

Інтерактивна вправа «Камінець у черевіку»

Приготуйте заздалегідь: рюкзак, карту місцевості, черевики — в одному залиште невеликий камінчик. Розкажіть дітям, як ви любите подорожувати, тому негайно мусите вирушити в дорогу. Взьйте черевики, візьміть рюкзак, відкрийте карту і вголос почніть розказувати, куди зараз попрямуєте. Аж раптом почніть кульгати, скажіть, що, мабуть, не зможете вирушити в подорож, оскільки щось заважає в черевіку. Витягніть камінець із черевіку і запитайте, чи далеко можна було б зайти з камінцем у черевіку? Чому?

Камінець — це гріх, який чинить людина. І поки вона не перепросить за нього Бога, «не викине» його, не зможе далі добре йти за Богом. Гріх віддаляє нас від Бога.

Святі не були безгрішними людьми, окрім Богородиці. Але всі вони «залишали» свої гріхи, сповідаючися з них, і далі піднімалися та наполегливо працювали на Божу славу. Святі подібні до Бога.

Святими називаємо людей, які:

- вже померли, і Церква офіційно визнала їх святість;
- не обов'язково мали надприродні можливості (робили чуда чи оздоровляли людей тощо), але є і такі святі;
- сповідалися зі своїх гріхів (у минулому могли бути великими грішниками);
- виконували Божу волю — слухали Бога.

Але! Є багато святих у небі, про яких Церква не знає і про них нічого не написано в жодній книзі, та вони зараз перебувають із Богом!

Ми покликані до святості — це означає, що маємо так проживати це життя, щоб колись тішитися в Божій присутності на небесах. Коли згрішимо — визнавати свій гріх у таїнстві Сповіді і всіма силами намагатися виконувати Божу волю, слухати Бога. В цьому нам допоможе наполеглива праця та Божа допомога. Щоб ніякий гріх не перешкодив нам у нашій мандрівці до неба, так як камінець міг мені нашкодити в моїй подорожі.

IV. Закріплення вивченого. Формування вмій і навиків

Інтерактивна вправа «Мандрівка до святості»

Зараз кожен з вас вирушить у мандрівку до святості!

Зробіть простір у класі серед парт і крісел — уявну дорогу.

Розмістіть ящик із камінцями (можна зробити з картону) з написом «гріхи», ікону Ісуса Христа з порожнім ящиком та виріжте з картону стопи людини (їх кількість дорівнює кількості дітей) з написом на звороті (див. додаток 2).

Катехит вмикає спокійну музику і першим розпочинає (діти спостерігають).

Я хочу бути святою, хоч маю гріхи (беру камінь і підходжу до ікони Ісуса) **та щиро жалію за них і перепрошую Ісуса Христа** (кладу камінь у ящик перед іконою Ісуса) **та далі наполегливо прямую до Бога** (беру стопу і читаю вголос, що там написано, кріплю до дороги на дошці (ватмані) — так повторює кожна дитина. Можна говорити своїми словами, або ж записати цю фразу великими літерами, щоб діти читали. Можна також придбати уявний німб і приміряти кожній дитині після виконання цієї вправи.

Висновок: Кожен з нас покликаний бути святим, але дорога до святості є непроста. Так як ніхто не народився відразу з навиками професії, так ніхто не є відразу святим. Наша мандрівка життєвою дорогою сповнена пригод та наполегливого здобування нових навиків.

Ми вивчили:

- Бог сотворив людину на свій образ і подобу;
- гріх віддаляє людину від Бога;
- Бог каже, щоб ми були святими, бо Він — святий;
- святі подібні до Бога.

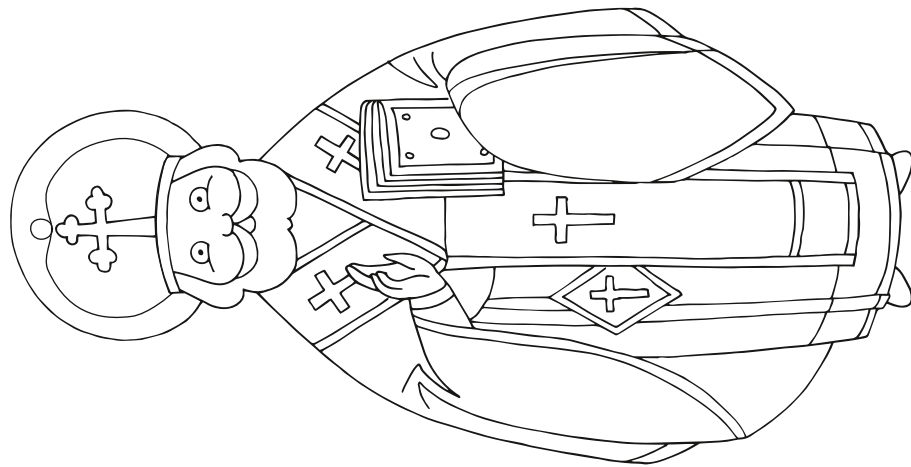
V. Молитва:

Мій Боже, хочу завжди пам'ятати про Тебе. І коли я прокидаюся вранці, і коли виконую свої обов'язки, і коли відпочиваю, і коли йду спати. Дуже прошу Пресвяту Богородицю і всіх святих допомогти мені йти дорогою до святості, щоб я був (була) завжди готовий (готова) до зустрічі з Тобою. Хочу, щоб моє серце завжди було чисте. Амінь.

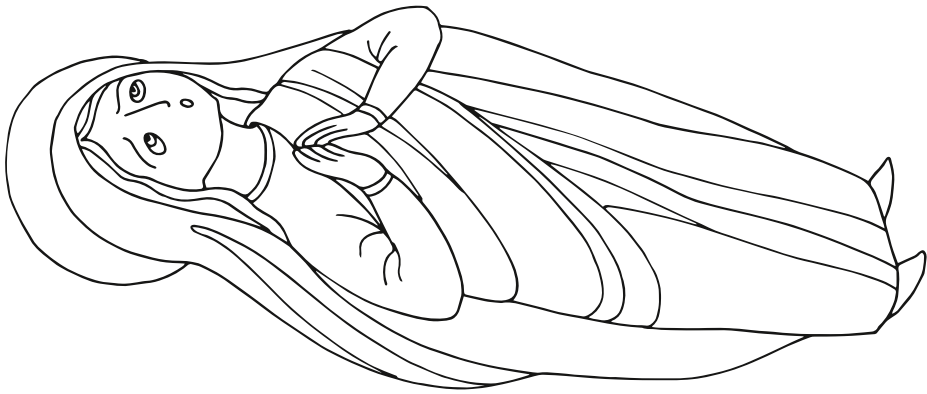
Додаток 1

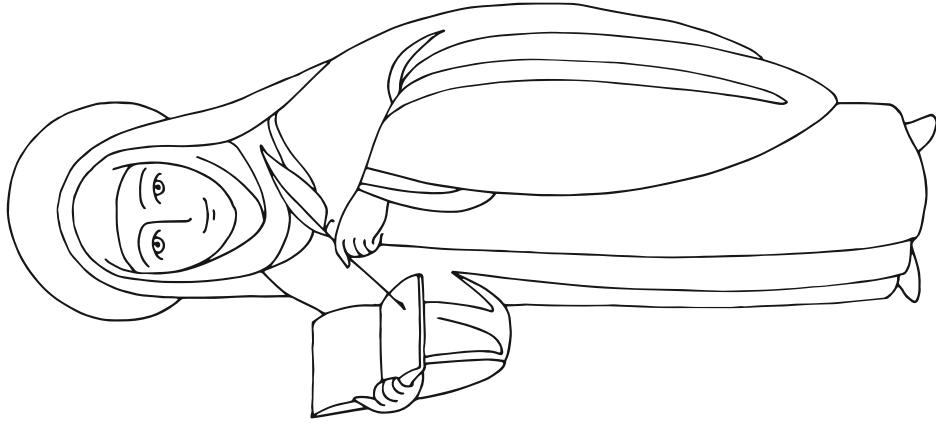
Святий Юрій — з Божою допомогою і завдяки своїй мужності поборов дракона, який шкодив людям

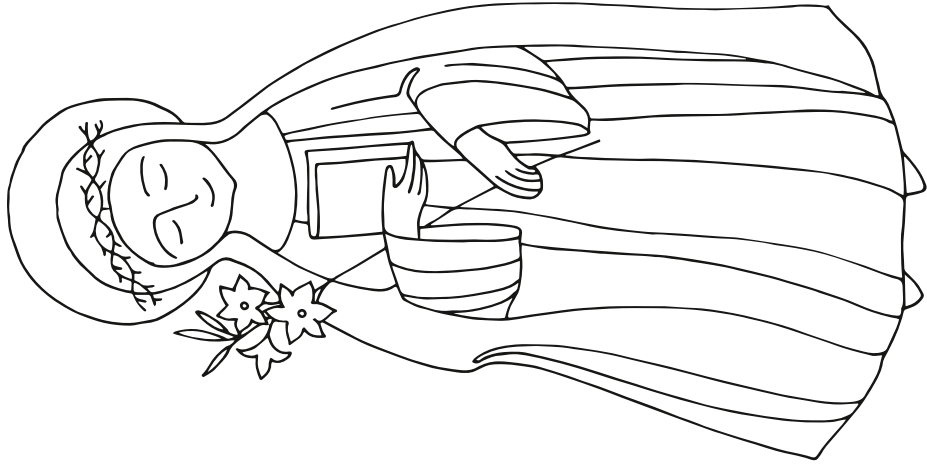
Святий Миколай Чудотворець — єпископ Мир Лікійських, щедрий, добрий, чудотворець

Свята Моніка — мати св. Августина, багато років молилася за свого грішного сина

Свята Тереза Авільська — монахиня, яка вчила молитися до Бога, як до найкращого друга

Свята Катерина Сієнська — монахиня, однією з улюблених молитов якої були такі слова: «Я вірю в Христа Ісуса, не в себе». Проголошена покровителькою Європи

Додаток 2

